

029 ДО ИСТИНЕ НАС ВОДЕ СЛОВОЛОГИЈА И МИТОЛОГИЈА

Главна улога Словологије и Митологије је, да, по ко зна који пут докаже да су Срби (Гети, Готи, Сармати, Раси итд) најстарији народ старог континента, данашње историје Европе (по закључцима и писањима проф Милоша Гроздановића и његових истомишљеника). Докази су толико јасни, само, ако се не држимо официјалне историје која и коју смо већ одавно примили. Да су Срби, рекли би, дошли, од некуд, иза Карпата, по којеквким сеобама народа (којих, у ствари сигурно није било, јер није ни до дан – данас доказано). А да ли неко, можда, зна, шта значи именица КАРПАТИ? Ништа друго него Сарп(М)атска брда или планине, јер Словологија, би се, опозвала на англо – саксонске (али можда и на латинске) неистине, где је ћирилично слово слово "С" замењено са "К", јер се код њих "С" изговара са "К". Значило би да је од "Сарматских" начињено Карпатска брда.

Да још подвучем, то се правило вековима, и тако се прекројавала историја коју ми, на жалост, данас прихватамо. Значило би опет, исто, то шта је, давно – некад, изрекао један, јако негативан политичар. "Понови лаж, ако се мора, и сто пута док дотични, не признају да је то стварна истина". Да, то је др Јосеф, нама познато, Гебелс, пропагандни министар Трећег Рајха нацистичке владавине. Да су се државе и државице стварале од стране великих, моћних сила, то нам је одавно познато. Али се увек до дан – данас заташкује од кога су те територије, тих новостворених држава (прво кнежевина, а после и краљевина) отуђене, рекли би, силом отете? Па од кога, ако не би, као што увек тврдимо, од најстаријег народа, и то србског (ако мало погледамо са политичке стране, то је још увек у току).

Али, то је опет, мало друга тема, па зато останимо при нашој Словологији и митологији, али не сме да се једна ствар, или догађај у историји заборави. Ако нисмо знали, а нисмо својевремено ни учили, ради се у ствари о Кану - Круму. Захваљујући интернет википедији, можемо да "знамо" о "коме се или о чему се ту ради". Ради се (по моме мишљењу) о једном Булгурском (Аварском) владару кога су цариградски Срби примили, да би се тај

дотични, који је иначе донео и раширио мухамеданство, осамосталио (значи, нису били, као што смо у школи учили, први мухамеданци турци, него неко нама непознат – Крум Кан). Интереснатно је, да, стоји доста, рекао бих неистине, о томе много слављеном Крум Кану, а да се у истом контексту не спомињу цариградски владари, а са друге стране, опет, када се говори и пише о Цариграду (Константинопољу) нигде не спомиње Крум – Кан. Рекли би, а можемо да потврдимо, да онда давно, 7. – 8. век по рачунању новог времена, није постојало, нити је било, бугарско царство (или краљевина), као што тврде (опет неистинито), "модерни" данашњи историчари итд.

Али, дас се мало пребацимо на Словологију, да се потврди да је данас, јако популарни латино – шпански глумац Антонио Бандерас, у себи, уствари србског порекла.

БАНДЕРАС или САРБЕНДА (слово на слово). Јесте мало чудно, али је тачно. Од увек се питамо, али правог одговора нема. Али било је и других Србенди кпји су носили имена као Моравиа, Сераниа, Сеговиа, Видео итд.

Од увек се питамо, али правог одговора, нити има нити постоји (до сада), а то је загонетка МЕСОПОТАМИЈА. Реч је, о старој нама, добро познатој покрајини данашњег Блиског истока, а налази се у данашњем Ираку. Модерни историчари тврде да је име узето од наводно "старогрчког" назива "МЕЂУРЕЧЈЕ". То означава покрајину између река Тигриса и Еуфрата. Реке у доњем ушћу се састају у Међу – речје. Али Месопотамија је била много већа област, тако да је та тврдња нетачна. Да не идемо далеко и у ширину, Словологија то поједностављује и тврди да је то била, у ствари, покрајина тамнопутих Меза (Срба). МЕЗИ – ПОТАМНИЈИ су били древни становници, што нас наводи на МЕСО-ПОТАМНИЈУ, или МЕСО-ПОТАМИЈУ (уосталом ми имамо СОПОТ, СОПОТНИЦУ итд.).

Ако би отишли, до танчина, у ширину, многи читаоци би одавно дигли руке, јер ко данас има уопште времена да чита некакве изјаве и тврдње, које се не уклапају са официјелном историјом (која је као што знамо стара пар стотина година). Мало је смешно и не достојно, да се држимо старих

неистина (лажи), па зато драги историчари, мало да се размисли и почне да се напише и састави нова историја, без утицаја, тамо, неких поткупљеника од стране богатих моћника и којих верских заједница подчињене својим интересима. Очекује се вишегодишњи рад уз много препрека и негирања, али истина мора! кад тад на светлост дана, рекли би сви они који имају друго мишљење.

Данас је као и увек уобичајено питање без тачног одговора о постанку хришћанства (рекао бих). Толико је много погрешних теза и претпоставки, да се и данас "тумара" у тами. Митологија уз велику подршку Словологије, може, јако много да помогне, и да се дође до релативне! истине. Словологија помаже, да кад је реч о митолошком делу (граду) МАГДАЛА данас. МИГДА у Израелу (Мигда или Торањ) није ништа друго, него једноставно МАГИЧНИ ПОКЛОН, ДАтаМАГија или МАГ-ДАЛА. Зато би могли да кажемо да животна пратиља ИСЕ – ХРИАСТА (Исуса Христа) је била "Марија Магдалена" или Мара из Магдале, да се не забораве библијска имена – женска, као: МАРА (после МАРИЈА), Сара, Дара, Вера, Сава итд. Значи Мара или особа која о нама брине или мари, Сара која сараађује, Дара која дарује, Сава која саветује итд. Да и не набрајамо измишљена и лажна имена, којих има у недоглед. А паралелно ми имамо БАГДАЛУ?

У овом образложењу, не бих критиковао наше историчаре који се ослонили на официјелну историју, која нама Србима, ама баш ништа добро не доноси, него нас, рекли би, постављају негативно. Да би се неко дигао и постао то шта није. Иако смо ми Срби, најстарији народ, старе цивилизације и културе данашњег Еуро – Азијског (средњег) континента, и да је све, ама баш све, настало од нас Срба!

Минхен, 10.02.2018/7526

ЗАКЉУЧАК? (ОБРАЗЛОЖЕН)

